

MIG (1) *sb m*

A pl migi.

Sł stp brak, Cn: migi, Linde XVII – XVIII w.

Znaczące poruszenie twarzy (najczęściej oczu); rodzaj mimiki; nutus, signum Cn:

W połączeniu szeregowym: Niemálsz nic męskiego w nim [czuryle]: lecz iáko szkort płałki/ Migi/ mrugi y mizgi ma zadátek łáłki. KlonWor 58.

Synonim: mrug.

WG